

Arrest

nr. 212 297 van 13 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 9 mei 2018 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. VRIJENS, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 21 februari 2012 België is binnengekomen als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 22 februari 2012 een verzoek om internationale bescherming in. Op 22 februari 2012 werd verzoeker onder de hoede van de dienst Voogdij van de FOD Justitie geplaatst en op 20 augustus 2012 stelde de dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan. Op 30 december 2013 verviel de voogdij van rechtswege.

1.2. Op 11 januari 2013 nam de commissaris-generaal de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing luidde als volgt:

“Asielaanvraag: 22/02/2012
Overdracht CGVS: 14/09/2012

U werd gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Pashtou machtig is, op 4 december 2012 van 14u00 tot 17u28. Uw advocaat, meester Manesse loco meester Verstrepen, en uw voogd, mijnheer Huet, waren gedurende het gehele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afgaanse nationaliteit te bezitten en van het dorp Sepadar in het district Tagab van de provincie Kapisa afkomstig te zijn. U bent een etnische Pashtun en verklaarde minderjarig te zijn. U bent gedurende het achtste jaar met uw school gestopt. De Taliban is in uw regio erg actief en vroeg verschillende keren aan uw broer om hen te vervoegen maar hij weigerde telkens. Zo'n elf à tien maanden voor uw vertrek verdween uw broer plotseling. Vijfentwintig dagen na zijn verdwijning ging uw vader naar het districtshuis om informatie over uw broer te bekomen. Uw vader werd er echter ondervraagd door de politie omdat uw broer bij de Taliban zou zijn. Uw vader werd gedurende drie dagen vastgehouden op het districtshuis. Na de vrijlating van uw vader kwam de Taliban naar jullie huis om te vragen waar uw broer was. Ze vroegen u ook om hen te vervoegen. De Taliban kwamen gedurende acht maanden, soms elke dag, soms 1 keer per dag en soms 1 keer per maand, naar u toe met de vraag of u hen wilde vervoegen. De laatste keer dat ze kwamen gaven ze u een deadline. De volgende keer zouden ze u gedwongen meenemen. Ze gaven u ook een dreigbrief. U vertelde dit aan uw vader, waarop hij besloot dat u het land moest verlaten. Hij regelde uw vertrek en in september 2011 verliet u Afghanistan. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk naar België. Na een reis van 4 maanden kwam u op 21 februari 2012 aan in België. U vroeg er op 22 februari 2012 asiel aan. In Afghanistan vreest u dat u hetzelfde zal overkomen als uw broer, omwille van uw problemen met de Taliban. Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw Afgaans identiteitsbewijs (taskara); een brief van de Taliban gericht aan de inwoners van het district Tagab en een aan u gerichte dreigbrief van de Taliban.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen dient te worden besloten dat u er niet in slaagt elementen aan te dragen die het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ervan overtuigen dat u uw land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Er moet worden opgemerkt dat uw verklaringen aangaande de problemen die de aanleiding vormden voor uw vlucht uit Afghanistan, dermate vaag, incoherent en zelfs tegenstrijdig zijn dat aan uw vluchtrelaas geen geloof kan gehecht worden.

U haalde aan dat de Taliban in uw regio zeer actief is (Vragenlijst CGVS, p. 3). U kon vreemd genoeg geen enkel voorbeeld geven van acties die de Taliban onderneemt in uw dorp (Gehoorverslag CGVS, p. 15). U verklaarde ook dat de Taliban probeert jongens van uw regio te rekruteren (CGVS, p. 10). Gevraagd of u kennis had van andere dorpelingen die ook door de Taliban zijn gerekruteerd, antwoordde u dat u er twee kende, met name Dadullah en Sharafat. Even later verklaarde u echter dat Dadullah vrijwillig bij de Taliban is gegaan (CGVS, p. 14). Van Sharafat wist u uiteindelijk niet of hij vrijwillig of gedwongen werd gerekruteerd (CGVS, p. 14). Tevens had u geen idee van de plaats naar waar Dadullah en Sharafat gingen nadat ze gerekruteerd werden (CGVS, p. 14). De Taliban trachtte u gedurende de periode van een jaar maandelijks, soms wekelijks, en op bepaalde tijdstippen zelfs om de twee dagen te overtuigen om hen te vervoegen en bleef gedurende die gelegenheden soms zelfs bij jullie thuis dineren (CGVS, p. 11 en 16). Gelet op uw veelvuldige contacten met de Taliban en gelet op het feit dat u zelf en uw oudste broer met de problematiek van gedwongen rekrutering werden geconfronteerd is het dan ook vreemd te noemen dat u niet meer kunt vertellen over de Taliban en de rekrutering door de Taliban.

Ook over de rekrutering van uw broer legde u vage en onsamenhangende verklaringen af. Zo zou uw broer vrijwillig bij de Taliban zijn gegaan (CGVS, p. 14). Het is echter allerminst duidelijk hoe u weet dat uw broer vrijwillig bij de Taliban ging. Volgens u zou uw broer eerst verschillende keren hebben geweigerd om de Taliban te vervoegen (CGVS, p. 15). Evenwel is hij volgens u toch vrijwillig bij de Taliban gegaan. De ommezwaai in de gedachtegang van uw broer, om zich plots wel bij de Taliban te vervoegen, kan u echter niet verklaren.

U stelde namelijk dat u uiteindelijk niet weet waarom hij de Taliban vervoegde (CGVS, p. 15). Dat het voor u overduidelijk is dat uw broer vrijwillig bij de Taliban ging is ook vreemd aangezien hij verdween en u

enkel van de mensen op het districtshuis hebt horen zeggen dat hij bij de Taliban zou gegaan zijn. Op verschillende momenten tijdens het gehoor verklaarde u immers dat u geen informatie over uw broer heeft na zijn verdwijning (CGVS, p. 12 en 13). In dit verband verklaarde u in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal nochtans dat jullie van iemand hadden gehoord dat uw broer werd opgepakt door de Afghaanse autoriteiten samen met andere Talibs (Vragenlijst CGVS, p. 3). Tijdens het gehoor op het Commissariaat –generaal zei u dat u dit niet heeft gezegd en dat u geen enkele informatie had over het lot van uw broer na zijn verdwijning (CGVS, p. 12). Meer nog, in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal stelde u zelfs dat uw vader uw broer had gevonden in de gevangenis van het districtshuis en dat hij probeerde hem vrij te krijgen (Vragenlijst CGVS, p. 3).

Eveneens komen uw verklaringen betreffende de demarches die uw vader op het districtshuis zou hebben gedaan, bevreemdend over. Uw vader zou namelijk naar het districtshuis zijn gegaan om informatie te verkrijgen over uw broer (CGVS, p. 10). Hij zou echter gedurende drie dagen zijn vastgehouden en ondervraagd zijn over uw broer die zich bij de Taliban zou hebben gevoegd. Toen u de vraag werd gesteld of uw vader dan informatie kreeg op het districtshuis aangaande uw broer, begon u te vertellen dat uw broer niet in de gevangenis van het districtshuis was, maar dat hij naar een andere plaats werd overgebracht (CGVS, p. 12). Deze verklaring, namelijk dat uw broer zou zijn overgeplaatst, doet vragen rijzen over uw verdere verklaringen dat jullie helemaal geen informatie over uw broer hadden. Er werd u nochtans zeer duidelijk de vraag gesteld of u iets, wat dan ook, had gehoord over uw broer (CGVS, p. 12).

Wat betreft uw vrees voor gedwongen rekrutering kan bovendien het volgende worden opgemerkt. Zo is het merkwaardig dat de Taliban u een uiterst lange bedenktijd gaven om u bij hen aan te sluiten. U verklaarde immers dat de Taliban u gedurende acht maanden zou gevraagd hebben om hen te verwoegen (CGVS, p. 16) om u vervolgens na die acht maanden een dreigbrief te geven (CGVS, p. 8 en 11). Over de maandenlange rekruteringspogingen van de Taliban blijft u ook vaag. Zo weet u niet meer te vertellen dan dat u zich moest voorbereiden tegen dat ze u kwamen halen. Gevraagd hoe u zich moest voorbereiden antwoordde u heel kort en bondig: kom en vecht met ons (CGVS, p. 16). Voor iemand die gedurende dergelijk lange periode onder druk werd gezet weet u dan ook uitermate weinig te vertellen over deze benaderingen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw beweringen betreffende uw vluchtmotieven, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend. De documenten die u voorlegt kunnen aan de bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De door u neergelegde brief van de Taliban gericht aan de inwoners van het district Tagab en de aan u gerichte dreigbrief van de Taliban hebben slechts een bewijswaarde indien ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. De neergelegde taskara bevestigt uw identiteit en herkomst, die niet ter discussie staan.

Anderzijds verwijst het CGVS naar een grondige analyse van de actuele situatie in uw regio waaruit blijkt dat er in het district Tagab in de provincie Kapisa een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet). Gezien uw afkomst uit die regio, uw positie en situatie in de regio, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u, rekening houdend met de actuele situatie in het district Tagab in de provincie Kapisa, de status van subsidiaire bescherming toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. U komt, op basis van de elementen uit uw dossier, wel in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

1.3. Bij aangetekende brief van 6 maart 2018 werd verzoeker opgeroepen voor een gehoor, omdat een nieuw element in verband met zijn subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking moet worden genomen.

1.4. Op 11 april 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 11 april 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 22/02/2012
Overdracht CGVS: 14/09/2012*

U had een persoonlijk onderhoud met een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 27 maart 2018, van 14u04 tot 16u25, in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. Uw raadsman, Stany Buysse, was aanwezig tijdens het gehele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een etnische Pashtun te zijn, afkomstig uit het district Tagab van de Afghaanse provincie Kapisa. U stelde dat u Afghanistan in 2011 verliet uit vrees voor gedwongen rekrutering en vervolging door de taliban in uw regio van herkomst. U kwam op 21 februari 2012 toe in België en diende op 22 februari 2012 een verzoek om internationale bescherming in.

Op datum van 11 januari 2013, besliste het CGVS u het vluchtelingenstatuut niet toe te kennen omdat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève niet aannemelijk maakte. Het CGVS besliste u wel het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet, omwille van uw herkomst uit het district Tagab van de provincie Kapisa en de toenmalige veiligheidssituatie aldaar.

Op 5 december 2016 werd u door de Correctionele Rechtbank te Gent definitief veroordeeld tot 1 jaar gevangenisstraf met probatie uitstel van 5 jaar behalve de voorlopige hechtenis (van 20.10.2015 tot 23.12.2015) wegens opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid, met voorbedachtheid.

Op basis van voornoemde veroordeling, verzocht de Directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen per schrijven van 9 februari 2018 om uw statuut van subsidiaire bescherming te heroverwegen.

Op 27 maart 2018 had u een persoonlijk onderhoud met een medewerker van het CGVS om u de kans te geven elementen aan te brengen die volgens u het behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus zouden kunnen rechtvaardigen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op 11 januari 2013 werd u het statuut van subsidiaire bescherming toegekend op grond van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet. De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus was ingegeven door de vaststelling dat in uw regio van herkomst (het district Tagab van de provincie Kapisa) een reëel risico bestond op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, uw status vandaag moet worden ingetrokken.

Artikel 55/5/1 §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het statuut van subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling die op grond van artikel 55/4 §§1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn.

Artikel 55/4, §1 c) stipuleert dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald een vonnis van de Correctionele rechtbank te Gent van 5 december 2016.

Uit dit vonnis blijkt dat u veroordeeld werd tot 1 jaar gevangenisstraf met probatie uitstel van 5 jaar wegens opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid, met voorbedachtheid.

Uit de motivering en de strafmaat van het vonnis van de Correctionele Rechtbank te Gent blijkt duidelijk dat het bijzonder ernstige feiten betreffen. Uit de motivering van het vonnis blijkt dat de rechter oordeelde: "De bewezen feiten geven in hoofde van de beklaagden blijk van een agressieve en maatschappelijk gevaarlijke ingesteldheid. [...] Het hoeft geen betoog dat de fysieke, psychische en sociale impact van dergelijke feiten op de persoon van het slachtoffer als reëel dient te worden bestempeld. Ook de verdere maatschappelijke negatieve gevolgen van dergelijke feiten, waarbij een mes wordt gebruikt bij een vechtpartij op de openbare weg, mag geenszins worden onderschat. Dergelijke feiten shockeren immers het veiligheidsgevoel van de burger, in het bijzonder ook van zij die er als ooggetuigen rechtstreeks mee worden geconfronteerd. Uit de verklaringen van de beklaagden blijkt dat zij het, klaarblijkelijk vanuit hun culturele achtergrond, "normaal" vinden dat bepaalde conflicten met geweld en zelfs met gebruik van messen worden beslecht. Blijkens hun verklaringen is er van een voldragen inzicht in het totaal verkeerde van hun handelen geen sprake en zien zij aldus niet de noodzaak om hun eigen gedrag en normenkader drastisch in vraag te stellen. In de gegeven omstandigheden blijft de voedingsbodem voor een soortgelijke acting-out in de toekomst voorhanden. Uit de aard en de ernst van de bewezen bijzonder ernstige feiten, alsook uit de door beklaagden afgelegde verklaringen, blijkt aldus dat de persoonlijkheid van de beklaagden een zeker maatschappelijk gevaar inhoudt, en dat er voor hen een reëel recidiverisico bestaat op toekomstig geweld.

Bijgevolg kan niet getwijfeld worden dat er ernstige redenen voorhanden zijn die de uitsluiting omwille van het plegen van een ernstig misdrijf verantwoorden. Uw subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg op grond van artikel 55/5/1 §2 van de Vreemdelingenwet ingetrokken.

U werd op 27 maart 2018 gehoord door het CGVS waarbij u de gelegenheid kreeg argumenten aan te brengen tot behoud van uw status. De redenen die u aanbracht kunnen een behoud van uw status niet rechtvaardigen.

Met betrekking tot voornoemd vonnis, verklaarden u en uw raadsman tijdens het gehoor op het CGVS dat u voor het eerst in aanraking kwam met het gerecht (wat bevestigd wordt in het vonnis), dat u geen crimineel bent noch een gevaar voor de maatschappij, dat u zich houdt aan de probatievoorwaarden en dat u uw best doet om zich te integreren door Nederlands te spreken en te werken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2, 8-9). Verder stelde u dat u toevallig aanwezig was in Gent en dat u niet wist dat uw vriend een mes in bezit had of zou gebruiken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2-3). Op basis van het strafdossier oordeelde de rechter echter dat u niet toevallig aanwezig was met uw vriend op de plaats delict, dat u zelf feiten pleegde en dat u wetens en willens heeft meegewerkt aan de met voorbedachten rade gepleegde feiten (zie vonnis in het administratief dossier). Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat u tijdens het gehoor op het CGVS uw rol bij de gepleegde feiten minimaliseerde. Geconfronteerd met de informatie in het vonnis waaruit blijkt dat u niet toevallig aanwezig was op de plaats delict en dat u geen onschuldige toeschouwer was maar mededader was en uw vriend hielp daden te plegen door onder meer het slachtoffer vast te houden, verklaarde u een fout te hebben begaan maar niet die intentie te hebben gehad (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Op het einde van het gehoor op het CGVS stelde u spijt te hebben over de gepleegde feiten, dat u wilde dat het niet was gebeurd en dat het niet meer zal gebeuren (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Verder haalden u en uw raadsman tijdens het gehoor op het CGVS aan dat u een jaar na voornoemde feiten zelf verwond werd met een mes toen voornoemd slachtoffer u aantrof in een Gents park en wraak wilde nemen, waarna een Gentse rechtbank voornoemd slachtoffer ditmaal als dader veroordeelde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Voornoemde elementen en verklaringen doen geen afbreuk aan hoger vermeld oordeel van de rechter en het feit dat u een bijzonder ernstig misdrijf pleegde dat een intrekking van uw status rechtvaardigt.

Met betrekking tot een actuele terugkeer naar Afghanistan, verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u niet terug wil naar Afghanistan omdat u daar niet meer zou kunnen leven nadat u al vele jaren in België leeft (uw raadsman vermeldde uw verwestering) en omdat uw dichte familie inmiddels naar Pakistan is verhuisd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8). U wist niet of de taliban nog

steeds de controle heeft in uw district van herkomst Tagab, maar stelde van uw vader te hebben vernomen dat de algemene veiligheidssituatie er ondertussen nog is verslechterd omwille van de taliban (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7).

Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet worden ingetrokken omdat de asielzoeker uitgesloten wordt of had moeten zijn in de zin van artikel 55/4 §1 van de Vreemdelingenwet, dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggedleid naar het district Tagab in de Afghaanse provincie Kapisa. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 1° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van het artikel 55/4§1, c) van de Vreemdelingenwet ; van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting, het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht Manifeste beoordelingsfout.

1. Verzoeker is afkomstig van Afghanistan.

Op 16 oktober 2012 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus verleend.

Echter, omdat verzoeker een ernstig misdrijf in België zou hebben gepleegd, ging op 11 april 2018 de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen over tot intrekking van verzoekers subsidiaire beschermingsstatus (cf. stuk 1).

2. Verzoeker wil in eerste instantie verwijzen naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 28 mei 2015 nr. 146.650 waarin de Raad het begrip “ernstig misdrijf” verduidelijkt.

Met name voor de invulling van het begrip ‘ernstig misdrijf’, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er in zijn arrest op dat het UNHCR, met betrekking tot de uitsluitingsgrond van artikel 1, F van het Vluchtelingenverdrag, een aantal factoren aangeeft ter indicatie of een misdrijf als ernstig kan worden beschouwd.

Volgens de Raad kunnen deze factoren naar analogie worden toegepast voor de interpretatie van artikel 55/4, c) Vw, met betrekking tot de uitsluiting van subsidiaire bescherming en is, volgens de UNHCR, de kwalificatie als ‘misdrijf’ in de nationale strafwet irrelevant, komen kleinere inbreuken niet in aanmerking komen en er moet rekening gehouden worden met:

- de aard van de handeling
- de werkelijke schade die werd aangericht
- de aard van de procedure om de strafmaat te bepalen
- de vraag of de meeste jurisdicties de handeling als een ernstig misdrijf aanzien.

3. Verzoeker wil in eerste instantie opmerken dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, gelet op de bepalingen/richtlijnen van het UNHCR en de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, volledig onterecht overging tot intrekking van zijn subsidiaire beschermingsstatus.

Immers door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt enkel, wat betreft de ernst van het misdrijf, verwezen naar de motivatie van de strafmaat van verzoeker doch de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen laat na rekening te houden met volgende vaststellingen, met name het feit :

- dat verzoeker op het ogenblik van de feiten het slachtoffer zelf niet heeft gestoken met een mes.
- dat verzoeker voor de strafrechtelijke feiten dd. 20 oktober 2015 door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen afdeling Gent afdeling Gent, Kamer G28m, slechts werd veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van één jaar met probatie uitstel voor een termijn van vijf jaar, behalve de voorlopige hechtenis.
- dat de rechtbank in zijn vonnis dd. 5 december 2016 vaststelde dat verzoeker zich ook bereid en gemotiveerd toonde om, middels het naleven van de probatievoorwaarden, verder onder justitieel toezicht aan zijn probleemgebieden te werken.
- dat verzoeker zich houdt aan de probatievoorwaarden.
- dat verzoeker in België geïntegreerd is.

Dat derhalve door de correctionele rechtbank eveneens werd vastgesteld dat verzoeker zelf geen mes heeft gebruikt en het slachtoffer zelf niet heeft gestoken en dat verzoeker op de terechtzitting van de rechtbank dd. 21 november 2016 wel degelijk bereid en gemotiveerd is te werken aan zijn totaal verkeerd handelen.

4. Dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de bestreden beslissing dd. 11.04.2018 geenszins motiveert waarom met voormelde vaststellingen geen rekening dient te worden gehouden bij de beoordeling van een "ernstig misdrijf".

5. Dat evenwel de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, in strijd met de bepalingen/richtlijnen van het UNHCR, meer bepaald met de "The Background Note accompanies the "Guidelines on International Protection: Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees" of 4 September 2003", in casu geen rekening hield met het feit dat verzoeker zelf niet een mes had meegebracht of hiermee het slachtoffer had gestoken, dat verzoeker op de terechtzitting van de rechtbank dd. 21 november 2016 wel bereid en gemotiveerd is te werken aan zijn totaal verkeerd handelen, dat verzoeker slechts werd veroordeeld tot hoofdgevangenisstraf van één jaar met probatie uitstel voor een termijn van vijf jaar en dat verzoeker in de Belgische samenleving is geïntegreerd.

6. Dat verzoeker benadrukt dat , ondanks de kwalificatie van de tenlastelegging, hij slechts werd veroordeeld tot hoofdgevangenisstraf van één jaar met probatie uitstel voor een termijn van vijf jaar en dat een dergelijke straf niet wordt opgelegd indien men niet zeker zou zijn dat verzoeker perfect zijn plaats in de maatschappij opnieuw kan innemen.

7. Dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in zijn intrekingsbeslissing derhalve heeft nagelaten op een afdoende manier te motiveren waarom de (overige) vaststellingen in het vonnis dd. 5 december 2016, met name de vaststelling dat verzoeker zelf geen mes had meegebracht en hiermee zelf niet het slachtoffer had gestoken, de vaststelling dat verzoeker bereid en gemotiveerd is te werken aan zijn probleemgebieden en de vaststelling dat verzoeker slechts door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen afdeling Gent afdeling Gent, Kamer G28m werd veroordeeld tot hoofdgevangenisstraf van één jaar met probatie uitstel voor een termijn van vijf jaar (en niet tot een effectieve gevangenisstraf, behalve de voorlopige hechtenis), niet kunnen weerhouden worden als bewijzen dat er in casu geenszins sprake is van een ernstig misdrijf in hoofde van verzoeker.

8. Dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout en schending van het artikel 55/4§1, c) van de Vreemdelingenwet, van de zorgvuldigheids- en de motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel."

2.1.2. In een aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting voegt verzoeker volgende stukken toe aan het dossier:

- naamkaartje van de justitieassistent (stuk 1);
- deelcertificaat Nederlandse les van de module NT2 Threshold 1A en 1B van 2 februari 2015 van CVO te Kortrijk (stukken 2-3);
- deelcertificaat plaatsing en aansluiting toestellen sanitair van 2 februari 2015 van CDO te Kortrijk (stuk 4);
- deelcertificaat plaatsing van leidingen sanitair van 3 februari 2014 van CDO te Kortrijk (stuk 5);
- curriculum vitae verzoeker (stuk 6);
- uitbetalingen van het interimkantoor van april, mei, juni, juli, augustus 2018 (stukken 7-31);
- vonnis van 5 december 2016 van de Rechtbank van eerste aanleg te Gent (stuk 32). Dit stuk bevond zich al in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 28, nr. 3).

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1°, en § 3, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/5/1, § 2, 1°, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :*

1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn;”.

Artikel 55/5/1, § 3, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Wanneer de Commissaris-generaal de subsidiaire beschermingsstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”.*

De bestreden beslissing bestaat derhalve uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1°, van de Vreemdelingenwet ingevolge de vaststelling dat *in casu* verzoeker veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, § 1, c), van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal heeft deze bevoegdheid op grond van artikel 57/6, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd: (...)*

6° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 in te trekken;”.

Artikel 55/5/1 werd ingevoegd in de Vreemdelingenwet bij artikel 10 van de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming (BS 24 augustus 2015) en vormt de omzetting in het Belgische recht van artikel 19, derde lid, a), van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking).

Artikel 55/4, § 1, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:*

a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven;

b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties;

c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd;

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.”

In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt *“voor de invulling van het begrip ‘ernstig misdrijf’ mutatis mutandis verwezen [...] naar de punten 155 tot 158 van de ‘Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut de réfugiés’, uitgegeven door de UNHCR (Genève, 1979, herwerkt in januari 1992, niet beschikbaar in het Nederlands)” (Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51-2478/001, 109).*

Punt 155 van deze ‘Guide des procédures’ bepaalt : *« Il est difficile de définir ce qui constitue un crime «grave» de droit commun aux fins de la clause d'exclusion à l'examen, d'autant que le mot «crime» revêt des acceptions différentes selon les systèmes juridiques.*

Dans certains pays, le mot «crime» ne vise que les délits d'un caractère grave; dans d'autres pays, il peut désigner toute une catégorie d'infractions allant du simple larcin jusqu'au meurtre. Dans le présent contexte, cependant, un crime «grave» doit être un meurtre ou une autre infraction que la loi punit d'une

peine très grave. Des infractions mineures pour lesquelles sont prévues des peines modérées ne sont pas des causes d'exclusion en vertu de la section F b) de l'article premier, même si elles sont techniquement qualifiées de « crimes » dans le droit pénal du pays considéré. »

“155. Het is moeilijk een definitie te geven van wat in het licht van de voorliggende uitsluitingsclausule een ‘ernstig’, niet-politiek misdrijf vormt, te meer daar het woord ‘misdrijf’ verschillende betekenissen heeft naargelang van het rechtstelsel. In sommige staten slaat het woord ‘misdrijf’ alleen op zware strafbare feiten; in andere staten wordt daarmee verwezen naar een hele categorie strafbare feiten, gaande van een gewone kruimeldiefstal tot doodslag. In de huidige context wordt onder een ‘ernstig misdrijf’ evenwel alleen verstaan doodslag of een ander feit waarop krachtens de wet een zeer zware straf staat. Lichtere strafbare feiten waarop geen zware straffen staan, zijn geen uitsluitingsclausules krachtens afdeling F b) van artikel 1, zelfs indien ze in het strafrecht van de staat in kwestie als ‘misdrijf’ worden bestempeld.” (vrije vertaling zoals aangehaald in het advies van de Raad van State, nr. 57.124/4 van 16 maart 2015, bij de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming, *Parl.St. Kamer, 2014-2015, nr. 54-1197/001, p. 53-54*).

Verschiedende criteria kunnen worden gebruikt bij de beoordeling van de ernst van een misdrijf, waaronder:

- de aard van de daad: dit houdt de beoordeling in van de mate van geweld, de *modus operandi*, het gebruik van een dodelijk wapen, etc.;

- de straf: een verwijzing naar de maximumstraf kan worden gemaakt die kan worden opgelegd of de lengte van de opgelegde straf bij een veroordeling;

- de werkelijke schade: hier is het noodzakelijk om de daadwerkelijke schade te beoordelen die kan worden toegebracht of op de persoon of het slachtoffer, of op de eigendom;

- de toegepaste procedureregels om het misdrijf te vervolgen: dit criterium vereist een overweging van de procedurele normen die van toepassing zijn, bijvoorbeeld of het misdrijf wordt beschouwd als een overtreding of een misdaad.

Elk van deze factoren, op zich of in combinatie, kan leiden tot de conclusie dat het misdrijf wordt gekwalificeerd als “ernstig” (zie EASO, “*Exclusion: Articles 12 and 17 Qualification Directive (2011/95/EU) A Judicial Analysis*”, January 2016, p. 24, 37).

In het kader van een beoordeling van de ernst van de gestelde daden en van de individuele verantwoordelijkheid van de betrokkene wordt rekening gehouden met alle omstandigheden die deze daden en de situatie van deze persoon kenmerken, zodat geen afzonderlijke evenredigheids- of proportionaliteitstoetsing moet worden gemaakt door de commissaris-generaal wanneer hij tot de conclusie komt dat artikel 55/4, § 1, c), van de Vreemdelingenwet van toepassing is (*mutatis mutandis* HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, B. en D., § 109).

De individuele verantwoordelijkheid voor een ernstig misdrijf moet blijken en deze vloeit in het algemeen voort uit het feit dat de betrokkene bewust het misdrijf heeft gepleegd of er op substantiële wijze aan heeft bijgedragen. Het is niet vereist dat hij het misdrijf fysiek heeft gepleegd, het aanzetten tot, de medeplichtigheid of de deelname aan een gemeenschappelijk criminele onderneming kunnen volstaan (RvS 24 mei 2016, nr. 234.824).

Voor de volledigheid merkt de Raad op dat artikel 55/4, § 1, van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt in het Belgische recht van artikel 17, eerste lid, b), van de Richtlijn 2011/95/EU. De inhoud en structuur van dit artikel, dat voorziet in de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus is, volgens de wil van de Uniewetgever, *mutandis mutandis* vergelijkbaar met artikel 12, tweede lid, b), van dezelfde Richtlijn, dat voorziet in de uitsluiting van de vluchtelingenstatus en in wezen overeenkomt met artikel 1, F), b) van het Vluchtelingenverdrag. De werkingssfeer van artikel 17, eerste lid, b), van Richtlijn 2011/95/EU is echter breder dan artikel 1, F), b) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 12, tweede lid, b), van de Richtlijn 2011/95/EU, gezien de uitsluitingsgrond betrekking heeft op meer algemeen een ernstig misdrijf, dus zonder dat er sprake is van beperkingen in de geografische of temporele zin of met betrekking tot de aard van het misdrijf.

Net als bij de gronden voor uitsluiting van de vluchtelingenstatus is het doel van de gronden voor uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus namelijk om personen die de aan de subsidiaire beschermingsstatus verbonden bescherming onwaardig worden bevonden, van die status uit te sluiten,

en om de geloofwaardigheid van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel te handhaven (HvJ 13 september 2018, C-369/17, punten 43-47 en 51).

2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 5 december 2016 door de Rechtbank van eerste aanleg te Gent werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van één jaar met probatie uitstel van vijf jaar wegens opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid, met voorbedachtheid (Landeninformatie, stuk 28, nr. 3).

Het verzoekschrift kan niet ernstig voorhouden dat geen rekening werd gehouden met de aard van de handeling, de werkelijke schade die werd aangericht, de aard van de procedure om de strafmaat te bepalen en de vraag of de meeste jurisdicties de handeling als een ernstig misdrijf aanzien. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt immers dat de commissaris-generaal niet enkel rekening heeft gehouden met de motivatie van de strafmaat, maar ook met het feit dat verzoeker op het ogenblik van de feiten het slachtoffer zelf niet heeft gestoken met een mes. De bestreden beslissing vermeldt nergens dat verzoeker diegene was die het slachtoffer heeft gestoken met een mes. Verzoekers rol als mededader, de voorbedachtheid, en de feiten die verzoeker zelf pleegde, worden hierbij nauwgezet in aanmerking genomen, zoals deze uit het vonnis ook blijken. Ook de overige elementen die verzoeker nog aanhaalt in het verzoekschrift, werden opgenomen in de bestreden beslissing, zodat deze rekening houdt met (i) de strafrechtelijke feiten van 20 oktober 2015, waarvoor verzoeker werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van één jaar met probatie uitstel voor een termijn van vijf jaar (behalve de voorlopige hechtenis), (ii) de vaststelling dat verzoeker zich bereid en gemotiveerd toonde om, middels het naleven van de probatievoorwaarden, verder onder justitieel toezicht aan zijn probleemgebieden te werken, (iii) dat verzoeker zich aan de probatievoorwaarden houdt en (iv) dat hij in België is geïntegreerd. Deze elementen worden niet betwist, maar de Raad treedt de commissaris-generaal bij dat deze elementen en zijn verklaringen geen afbreuk doen aan het oordeel in het vonnis van 5 december 2016. De naleving van de probatievoorwaarden en verzoekers integratie zijn onvoldoende zwaarwichtig om een ander licht te werpen op de beoordeling in de bestreden beslissing, zodat ook de stukken die worden gevoegd bij de aanvullende nota geen ander licht werpen op de beoordeling van de bestreden beslissing. Bovendien is het element van integratie geen criterium dat verzoeker zelf aanduidt als relevant voor de beoordeling van de ernst van het misdrijf.

De Raad neemt de motivering van de bestreden beslissing over:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op 11 januari 2013 werd u het statuut van subsidiaire bescherming toegekend op grond van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet. De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus was ingegeven door de vaststelling dat in uw regio van herkomst (het district Tagab van de provincie Kapisa) een reëel risico bestond op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, uw status vandaag moet worden ingetrokken.

Artikel 55/5/1 §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het statuut van subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling die op grond van artikel 55/4 §§1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn.

Artikel 55/4, §1 c) stipuleert dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald een vonnis van de Correctionele rechtbank te Gent van 5 december 2016.

Uit dit vonnis blijkt dat u veroordeeld werd tot 1 jaar gevangenisstraf met probatie uitstel van 5 jaar wegens opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid, met voorbedachtheid.

Uit de motivering en de strafmaat van het vonnis van de Correctionele Rechtbank te Gent blijkt duidelijk dat het bijzonder ernstige feiten betreffen. Uit de motivering van het vonnis blijkt dat de rechter oordeelde: "De bewezen feiten geven in hoofde van de beklaagden blijk van een agressieve en maatschappelijk gevaarlijke ingesteldheid. [...] Het hoeft geen betoog dat de fysieke, psychische en sociale impact van dergelijke feiten op de persoon van het slachtoffer als reëel dient te worden bestempeld. Ook de verdere maatschappelijke negatieve gevolgen van dergelijke feiten, waarbij een mes wordt gebruikt bij een vechtpartij op de openbare weg, mag geenszins worden onderschat. Dergelijke feiten shockeren immers het veiligheidsgevoel van de burger, in het bijzonder ook van zij die er als ooggetuigen rechtstreeks mee worden geconfronteerd. Uit de verklaringen van de beklaagden blijkt dat zij het, klaarblijkelijk vanuit hun culturele achtergrond, "normaal" vinden dat bepaalde conflicten met geweld en zelfs met gebruik van messen worden beslecht. Blijkens hun verklaringen is er van een voldragen inzicht in het totaal verkeerde van hun handelen geen sprake en zien zij aldus niet de noodzaak om hun eigen gedrag en normenkader drastisch in vraag te stellen. In de gegeven omstandigheden blijft de voedingsbodem voor een soortgelijke acting-out in de toekomst voorhanden. Uit de aard en de ernst van de bewezen bijzonder ernstige feiten, alsook uit de door beklaagden afgelegde verklaringen, blijkt aldus dat de persoonlijkheid van de beklaagden een zeker maatschappelijk gevaar inhoudt, en dat er voor hen een reëel recidiverisico bestaat op toekomstig geweld.

Bijgevolg kan niet getwijfeld worden dat er ernstige redenen voorhanden zijn die de uitsluiting omwille van het plegen van een ernstig misdrijf verantwoorden. Uw subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg op grond van artikel 55/5/1 §2 van de Vreemdelingenwet ingetrokken.

U werd op 27 maart 2018 gehoord door het CGVS waarbij u de gelegenheid kreeg argumenten aan te brengen tot behoud van uw status. De redenen die u aanbracht kunnen een behoud van uw status niet rechtvaardigen.

Met betrekking tot voornoemd vonnis, verklaarden u en uw raadsman tijdens het gehoor op het CGVS dat u voor het eerst in aanraking kwam met het gerecht (wat bevestigd wordt in het vonnis), dat u geen crimineel bent noch een gevaar voor de maatschappij, dat u zich houdt aan de probatievoorwaarden en dat u uw best doet om zich te integreren door Nederlands te spreken en te werken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2, 8-9). Verder stelde u dat u toevallig aanwezig was in Gent en dat u niet wist dat uw vriend een mes in bezit had of zou gebruiken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2-3). Op basis van het strafdossier oordeelde de rechter echter dat u niet toevallig aanwezig was met uw vriend op de plaats delict, dat u zelf feiten pleegde en dat u wetens en willens heeft meegewerkt aan de met voorbedachten rade gepleegde feiten (zie vonnis in het administratief dossier). Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat u tijdens het gehoor op het CGVS uw rol bij de gepleegde feiten minimaliseerde. Geconfronteerd met de informatie in het vonnis waaruit blijkt dat u niet toevallig aanwezig was op de plaats delict en dat u geen onschuldige toeschouwer was maar mededader was en uw vriend hielp daden te plegen door onder meer het slachtoffer vast te houden, verklaarde u een fout te hebben begaan maar niet die intentie te hebben gehad (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Op het einde van het gehoor op het CGVS stelde u spijt te hebben over de gepleegde feiten, dat u wilde dat het niet was gebeurd en dat het niet meer zal gebeuren (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Verder haalden u en uw raadsman tijdens het gehoor op het CGVS aan dat u een jaar na voornoemde feiten zelf verwond werd met een mes toen voornoemd slachtoffer u aantrof in een Gents park en wraak wilde nemen, waarna een Gentse rechtbank voornoemd slachtoffer ditmaal als dader veroordeelde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Voornoemde elementen en verklaringen doen geen afbreuk aan hoger vermeld oordeel van de rechter en het feit dat u een bijzonder ernstig misdrijf pleegde dat een intrekking van uw status rechtvaardigt."

Rekening houdend met alle omstandigheden van de zaak, is de Raad *in casu* van oordeel dat de door verzoeker gestelde daden waarvoor hij werd veroordeeld, in de gegeven omstandigheden, worden gekwalificeerd als ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, § 1, c), van de Vreemdelingenwet en aldus in aanmerking worden genomen om, steunend op artikel 55/5/1, § 2, 1°, van de Vreemdelingenwet over te gaan tot intrekking van de aan verzoeker op 11 januari 2013 toegekende subsidiaire beschermingsstatus.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP